

פני עין חמד

יזכא לאור ז"ל בית הכנסת לטובת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת ואתחנן - סגולה לאריכות ימים

"כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ... לְמַעַן יָאָרִיכוּ יָמֶיךָ"

(דברים ה', ט"ו)

יום אחד הוא ורעייתו נסעו לעפולה, שם גרים בתם וחתנם. הם הבחינו שמישהו מצוץ מבעד לעינית הדלת, אבל איש לא פתח. לאחר דקות ארוכות הגיע החתן ואמר להם: "בבקשה תעזבו את המקום". האב סיפר לי בדמעות: "זו דירה שאני קניתי להם". כל הדרך מעפולה לירושלים הם בכו. הלב נקרע.

בשנת ה'תשפ"ב העברתי שיעור בישיבה לבעלי תשובה בבאר יעקב. אחד הבחורים שאל האם לאחר שאביו עושה קידוש בליל שבת הוא צריך לקדש שוב, משום שאביו "לא כל כך דתי". השבתי לו שאם הקידוש כשר, אין צורך לחזור ולקדש, ובוודאי שיש להיזהר שלא לפגוע בכבוד האב. לעיתים המצווה הגדולה ביותר היא לשמור על כבוד ההורים.

חז"ל לימדו אותנו שאין גבול להכרת הטוב שאדם חייב להוריו. הם גידלו אותנו, דאגו לנו, ויתרו למעננו והשקיעו בנו את מיטב שנותיהם. כאשר אנו מכבדים אותם – איננו עושים להם טובה; אנו ממלאים חובה בסיסית של הכרת הטוב ומקיימים את אחת המצוות החשובות שבתורה.

יהי רצון שנזכה לכבד את הורינו כראוי, ובזכות זאת יתקיימו בנו דברי התורה: "לְמַעַן יָאָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלִמְעַן יִטֵּב לָךְ" (דברים ה', ט"ז).

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

זמן לכת

זמן	כנסת לכת	זאת לכת	יבין חס
י"מ	19:06	20:22	21:11
ח"א	19:23	20:24	21:08
מיוספ	19:17	20:25	21:12
כ"ע	19:23	20:22	21:08

בפרשה שלנו אנחנו קוראים: "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ, לְמַעַן יָאָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלִמְעַן יִטֵּב לָךְ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ" (דברים ה', ט"ז).

התורה מעניקה כאן הבטחה מיוחדת: אריכות ימים ושנים טובות. אנשים משקיעים ממון רב כדי לשמור על בריאותם – מקפידים על תזונה נכונה, פעילות גופנית ושינה מסודרת – אבל שוכחים שהתורה עצמה מגלה לנו סגולה נפלאה לאריכות ימים: כיבוד אב ואם.

בעניין זה מסופר על מרן החזון אי"ש זצ"ל, שמילדותו סבל ממחלת מעיים קשה. כאשר היה חש שהתקף של כאבים עומד להגיע, היה יוצא מביתו והולך לעזרת הנשים בבית הכנסת, שם שכב לבדו עד שהכאבים חלפו. כל זאת כדי שהוריו לא יראו את סבלו ולא יצטערו עליו.

כמה כאב היה לי לראות בבית העלמין ירקון בתל אביב מצבה שחורה שעליה נכתב, לבקשת הנפטר: "בָּנִים גְּדֻלְתִּי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פִּשְׁעוּ בִּי" (ישעיהו א', ב').

פעם שאלתי יהודי מבוגר, כבן תשעים, האם ילדיו באים לבקרו. הוא השיב בכאב: "מגיעים עם יועצי נדל"ן". המשפט הקצר הזה אמר הכל.

הכרתי אדם שתבע את אביו בבית המשפט על שטח שאביו עצמו נתן לו במתנה. עיניי ראו ולא זר. כמה קשה לראות כיצד לעיתים ילדים שוכחים את כל מה שהוריהם עשו למענם במשך השנים.

שאלתי יהודי יקר במבשרת ציון מדוע איני רואה את חתנו בתקופה האחרונה. מיד ראיתי שפגעתי בנקודה רגישה. הוא סיפר לי שהחתן, בהשפעת גורמים שונים, ניתק את הקשר.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעמה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

י"א אב ה'תשפ"ו

פרשת ואתחנן

פניני עין חמד

שואל ומשיב בהלכה – ט"ו באב

מדוע המשנה במסכת תענית אומרת שלא היו ימים טובים לישראל כ-ט"ו באב וכיום הכיפורים?
להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

שאלה: ?
תשובה: !

חז"ל מונים שישה אירועים מיוחדים שבזכותם נחשב ט"ו באב לאחד הימים המשמחים בלוח השנה היהודי:

יום שכלו בו מתי מדבר: חטא המרגלים אירע בתשעה באב בשנה השנייה של בני ישראל במדבר. ה' נשבע: "במדבר הזה יפלו פגריכם" (במדבר י"ד, כ"ט). מדי שנה בתשעה באב היו בני ישראל חופרים לעצמם קברים. מי שנפטר היה נקבר בקברו שחפר ואילו אלו שנותרו בחיים ידעו שקיבלו לפחות עוד שנה אחת לחיות. בשנה הארבעים לדודים נשארו האחרונים מדור הקודם. כולם חפרו קברים, אבל אף אחד מהם לא מת. בני ישראל חשבו שאולי הם טעו בתאריך ולכן גם בימים הבאים הם נכנסו לקברים, אבל אף אחד מהם לא נפטר. כאשר הגיע ט"ו באב, היה ליל ירח מלא והם הבינו שתשעה באב עבר בוודאות והעונש עבורם בוטל.

יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה: בפרשת מסעי ביקשו בנות צלפחד לרשת את נחלת אביהן, מאחר שלאביהן לא היו בנים. בקשתן אושרה. בני שבט מנשה דרשו שבנות צלפחד יורשו להינשא לבני השבט בלבד כדי שהנחלה לא תעבור לבעלותו של שבט אחר. הדרישה התקבלה ומתוך כך נקבע כי כלל זה יחול על כל בת יורשת נחלה. לאחר כיבוש הארץ והתיישבות השבטים בגבולותיהם, דרשו חכמים את הפסוק: "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' לְבָנוֹת צֶלְפָּחַד לֵאמֹר..." (במדבר ל"ו, ו'), וקבעו שהאיסור חל על דור המדבר בלבד. ב-ט"ו באב הותרו השבטים לבוא זה בזה.

יום שהותר שבט בנימין לבוא בקהל: ביום זה הותר שבט בנימין לבוא בקהל, לאחר שבעקבות פרשת פילגש בגבעה נאסר על בני ישראל להשיא את בנותיהם לבני השבט.

יום שפסקו לכרות עצים למערכה: ביום זה סיימו בכל שנה את כריתת העצים לביהמ"ק, עבור המערכות שעל מזבח העולה. הסיבה לכך היא שמיום זה ואילך פוחת כוחה של החמה וניכרת לחות בעצים ויש חשש לתולעים בעצים הפוסלות אותם למזבח.

יום שהמלך הושע בן אלה ביטל את הפרוסדאות (שומרי גבול) שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים לירושלים: ירבעם בן נבט, מלך ישראל שפילג את ממלכת ישראל המאוחדת, חשש מהתערערות שלטונו וחזרת נתיניו לבית המקדש בירושלים שבממלכת יהודה. כדי לשמר את כוחו, הוא קבע שומרי גבול שימנעו מבני ממלכתו לעלות לרגל לירושלים. מצב זה נשמר במשך דורות עד שמלך ישראל הושע בן אלה ביטל את החוק והכריז כי כל הרוצה לעלות לירושלים – יעלה. בכך התאפשר לבני ממלכת ישראל לשוב ולעלות לרגל לירושלים עם בני ממלכת יהודה, לאחר דורות שבהם נמנעה מהם העלייה לרגל.

יום שהרוגי ביתר ניתנו לקבורה: הרוגי ביתר לא הורשו להיקבר בשל פקודה של הקיסר הרומי אדריאנוס. לבסוף עלה לשלטון קיסר אחר. ב-ט"ו באב הורה כי היהודים רשאים להביאם לקבורה. **אמר רב מתנא:** משניתנו הרוגי ביתר לקבורה, נקבעה ברכת הטוב והמטיב (הברכה הרביעית בברכת המזון): "הטוב שלא הסריחו, והמטיב שניתנו לקבורה". (תענית ל' ע"ב)

שְׂקִידָה מְפֻלָּאָה

הגאון ר' שמואל פוזיצר היה מחכמי דורו. הוא שימש כרב בבריסק. בית המדרש היה לו לבית של קבע כי בו שהה יותר מאשר בביתו, שם הגה בתורה הקדושה במשך שעות ארוכות. רק לשעה קלה בצהרי היום ובחצות הלילה היה חוזר לביתו, אוכל ממה שהיה מוכן לו ושב מיד ללימודו כדי שלא לבזבז ולו רגע אחד. לילה אחד בעת שהגיע לביתו בחצות הלילה כדי לאכול את ארוחת הערב, עמדו על הכירה שלוש קדרות מלאות. האחת בדייסה, השניה במרק והשלישית במי אפר כדי שיכבסו בהם למחרת את הבגדים. מתוך שהיה שקוע במחשבותיו ובחידושי תורה נטל את קדרת מי האפר במקום קדרת הדייסה ואכל ממנה עד ששבע.

רק למחרת בני ביתו ראו מה קרה ושאלו אותו אם הוא יודע שהחליף את תבשילו. הוא ענה שנדמה היה לו שהתבשיל לא היה טעים ביותר ואף תפל במקצת, אבל הוא לא שם לב לכך. ימים ולילות ישב בביהמ"ד עד שכאשר התבקש לבית דין של מעלה יצאה נשמתו בביהמ"ד כשהוא שעון על הגמרא. הגאון ר' יעקב מאיר פדווה (גאב"ד בריסק) נעזר ברבינו בדיינות לא פעם, פתח את הספדו ואמר: "וְנִרְאֶה אֱלֹקִים טָרֵם יִכְבֶּה וְשְׂמוּאֵל שִׁכַּב בְּהִיכַל ה' (שמואל א' ג', ג')". (מדמויות ירושלים)

רְפוּאָה טְבֵעִית- הַקָּשֶׁר בֵּין מַעֲרַכַת הָעֲצָבִים לַגּוֹף- חֵלֶק ג'

יש שני חלקים של מערכת העצבים האוטונומית (העצמאית): ❖ המערכת הסימפתטית- זוהי מערכת ה"הישרדות". כאשר הגוף חש איום או סכנה, המערכת הסימפתטית נכנסת לפעולה ומכינה אותנו ל"מאבק או בריחה". במקרה כזה הדופק עולה, הנשימה מואצת, השרירים מתכווצים ומקבלים יותר דם וחמצן, מערכת העיכול מושהית כדי לא לבזבז אנרגיה.

❖ המערכת הפאראסימפתטית- זו המערכת המרגיעה, שאחראית על מצב של "מנוחה ועיכול". היא מאזנת את פעילות הגוף, מחזירה אותנו לשקט ולאִיזון: קצב הלב יורד, הנשימה הופכת רגועה ועמוקה, מערכת העיכול פועלת במלוא עוצמתה, הגוף נכנס לרגיעה, שמאפשרת שיקום ותיקון פנימי. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות מגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב עקיבא הכרמי זצ"ל

הגאון הרב עקיבא הכרמי זצ"ל- נולד ב-ח' שבט ה'תרפ"ו (1926) בברטיסלאבה (פרשוב) בצ'כוסלובקיה (היום סלובקיה) כבן הזקונים במשפחה בת שישה ילדים. שם המשפחה היה וינברגר. משפחתו מיוחסת למרן החת"ם סופר ולגאון ר' עקיבא איגר, שעל שמו הוא נקרא. כבר בצעירותו בלט בצימאנו לתורה. בשנת ה'ת"ש (1940) כשהיה בן 13 לאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה עלה לארץ. הוא הצטרף לאחיו ושתי אחיותיו שעלו לפני כן. הוריו, אחותו הבכורה ואחיו נספו בשואה הי"ד.

למד בישיבת היישוב החדש, במוריה בת"א ולאחר מכן בישיבת חברון בירושלים. לאחר מכן למד בישיבת פוניבז' בבני ברק, שם נמנה עם טובי הבחורים. בשנת ה'תש"ח (1948) עבר לישיבת לומז'ה בפתח תקווה. תקופה מסוימת שימש כר"מ במדרשת נועם. בחודש כסליו ה'תשי"ג (1952) כשהיה בן 26 שנים בעידודו של מרן ה'חזון אי"ש' התחיל לשמש כרבה של קריית שמואל, תפקיד ששימש למעלה משישים שנה.

היה ידוע במסירותו ובאהבתו לבני הקהילה מכל הזרמים והעדויות. בשיעוריו הרביץ תורה לילדים ולבוגרים בכל מקצועות הקודש: תנ"ך, משנה וגמרא. ביתו היה פתוח לכול במשך כל שעות היממה. בסוף שנות ה-60 ייסד ישיבה גבוהה בקריית-שמואל לבוגרי הישיבה התיכונית פרחי אהרון. לאחר מספר שנים נסגרה. עמד בראש כולל אברכים בשם 'הישיבה הרמה'. הקים גנים בשם 'יסודי התורה' ות"ת לבנים. בשנת ה'תשע"ד (2014) הוקמה בנשיאותו על ידי בנו, ר' זלמן שמואל ישיבה לצעירים בקריית-שמואל.

לאחר פטירתו הישיבה נקראה על שמו 'כרם עקיבא'. הצטיין בבקיאות והבנה מעמיקה בכל חלקי הספרות התורנית של תורת הנגלה. פוסק חריף. היה לו ידע בתורת הנסתר. בקי בפיוט הקדום. נודע ביראת שמיים ויראת חטא, במידות טובות וענווה. בלט באהבת ישראל וארץ ישראל. היה רחוק מכל תאוות כסף. נפטר בי"ד אב ה'תשע"ה (2015). חי כ-89 שנים. ציונו בבית הקברות היהודי בחוף הכרמל שבחיפה.

אביו: ר' יהושע הי"ד. **אימו:** מרת פרדיל הי"ד. **אשתו:** מרת רבקה (בת ר' זלמן שמואל בלוק, מנהל רחוני בישיבת טלז. נישא בשנת ה'תש"ז-1950). **ילדיו:** פרופ' לובה רחל (נישאה לר' יעקב חיים חרל"פ, ראש כולל מדר"ש בירושלים ומרצה במרכז ללימודי יסוד), מרת רינה (נישאה לר' גרשון יגל, נכד הרב שבתי יגל מסלונים), ר' זלמן שמואל (מח"ס 'כרם שמואל' ראש כולל 'הישיבה הרמה' וראש הישיבה לצעירים 'כרם עקיבא'), ר' יהושע (ר"מ ומגיד שיעור ברחובות), ר' אליעזר (ר"מ בישיבת ההסדר ענו, רב ביה"כ המרכזי שבקריה), ר' בנימין (ראש כולל בכרמיאל). **מרבתי:** הצדיק ר' אברהם ישעיהו קרליץ (מרן ה'חזון אי"ש"), מרן ר' אלעזר מנחם מן שך. **חברותא:** הגאון ר' ראובן כ"ץ. **מתלמידיו:** הגאונים ר' דוד ביגמן, ר' חיים ירוחם סמוטריץ' ור' יעקב קליין (רבה של קריית חיים). **מספריו:** **יתבואת יקב**- חידושי תורה, פניני מוסר ופרקי חיים **ייקבי הכרם**- ד"ת, אמונה וחינוך **פרי עקיבא**- סיפורים והנהגות על רבינו. פרסם מספר מאמרים בכתבי עת וקבצים תורניים כגון: 'הפרדס', 'האהל', 'המאור', 'הדרום' ו'בית יעקב'.

לפני השואה הוריו הי"ד שלחו את רבינו לארץ ישראל. כשסיים את לימודיו בהצטיינות, המתנה לו הפתעה: הבריטים, ששלטו אז בארץ ישראל, הציעו לו מלגת לימודים ללימוד ראיית חשבון בלונדון, כולל דמי קיום. הם רצו להחדיר בארץ את תרבותם ולכן הסכימו לממן עבור צעירים מוכשרים על חשבונם את הלימודים בבריטניה. באותה שנה הוענקו בארץ שתי מלגות, והנער עקיבא היה אחד הזוכים! בפני רבינו עמדו שתי אפשרויות: ללכת לישיבה ולשקוד על התורה או ללמוד ראיית חשבון בלונדון כשהוא פטור מתשלום הלימודים וגם מקבל מלגת קיום. רבינו כמובן בחר באפשרות הראשונה ופנה ללמוד בישיבת חברון בירושלים.

רבינו היה תלמיד חכם עצום. הרב יחיאל דנינו מספר שהרב אמר לו שאת מסכת יבמות הוא שינן למעלה משמונים פעמים! תלמידו, הרב איתמר יונגר סיפר: פעמים רבות, כשהיינו בכולל בקריית ביאליק, ראיתי איך אנשים ניגשים ושואלים את הרב בנושאים שונים: האחד בתוספות בזבחים, השני בדברי הבית יוסף, והשלישי בשאלה הלכתית למעשה.

על אף שמדובר בעניינים שונים לגמרי, ענה מיד לכל אחד על שאלתו כאילו כרגע למד את הנושא. תלמיד חכם אחד מעכו סיפר שלפני שלושים שנה הוא בא להיבחן אצל הרב לצורך קבלת סמיכה בהלכות איסור והיתר, בשר וחלב ותערובות. הרב בחן אותו סעיף אחר סעיף עם הט"ז והש"ך והוספות מה'פרי מגדים' וחידושי רבי עקיבא איגר – ללא ספר כלל! הנבחן בתחילה חשב שהרב מחזיק ספר על ברכיו ומה רבה הייתה תדהמתו כשנוכח שהרב בוחן אותו בעל פה מתוך הזיכרון!

פעם הסתפק רבינו בשאלה בעניין העירוב של קריית שמואל. כשאחד מתלמידיו נסע לבני ברק, הרב ביקש ממנו שייכנס למרן רבי חיים קניבסקי זיע"א וישאל אותו. התלמיד עשה כדבריו, נכנס לרבי חיים והציג את עצמו. כששמע רבי חיים שהוא מקריית שמואל, סירב לענות ואמר "למה באת אלי? יש לך את הרב הכרמי!". רק כשנאמר לו שהשאלה נשלחה מהרב הכרמי בעצמו – הסכים לענות.

אברך אחד סיפר ששנים לאחר חתונתו עדיין לא זכה לילדים. בצר לו הוא פנה לרב וביקש את ברכתו. הרב השיב לו: "אין לכם מה לדאוג, בעזרת ה' יהיו לכם עשרה ילדים!". במשך השנים נולדו לזוג שמונה ילדים. לאחר תקופה שבה שוב עמדה האישה מלדת, ילדה פעם נוספת, והפעם תאומים, ולא נפל דבר אחד מדבריו של הרב ארצה.

קִיּוּם מַצּוֹת צִיצִית

ולהשמיע קולות עמומים שהתיימרו להישמע כמילות 'שמע ישראל'. (ככל הנראה המחבל כאשר ראה את המאבטח העדיף לא להתעמת איתו וברח משם חזרה).

בהתחלה המאבטח לא זיהה את הדמות שרצה לעברו ברחוב המוסלמי מן העלטה ללא כיפה מכיוון שהיא נפלה תוך כדי מנוסתו. ללא אומר ודברים המאבטח שלח את ידו לנשקו האישי וכיוונו לראשי".

"שבריר של שנייה הפריד ביני ובין המוות. בדמיוני כבר ראיתי את כדורי המאבטח חוזרים לתוך גופי. באותו הרגע נפלתי על הרצפה זב דם וחסר אונים".

"המאבטח קרב עם נשקו הדרך והציב את הקנה מול רקתי. בחסדי ה' עלי אשר לא עזב חסדו מעימי והשאירני בארץ החיים, המאבטח לפתע הבחין בפתילי הציצית שנשרכו מחולצתי המוכתמת בדם".

"הוא מיד התעשת והביא את עגלת ההחייאה היחידה שהייתה באותה עת בכל הרובע, והעניק לי טיפול ראשוני שהציל את חיי".

ברגע שנודע לי על פציעתו הקשה של תלמידי נסעתי מיד לבקר אותו בבית הרפואה 'הדסה', שם הוא סיפר לי כי גם המאבטח שהציל את חייו ביקר אותו ולאחר שיחה קצרה איתו המאבטח אמר לו:

"דע לך, עד לרגע זה אני לא מבין מדוע לא לחצתי על ההדק! הרי איננו יכולים לקחת סיכונים. **אנחנו יודעים שגם המחבלים עלולים להתחפש ליהודים ולעטות טלית וכיפה, וברגע שמתקרבים אליהם הם עלולים לבצע את זממם...**"

"דע לך שיד ה' אחזה בידי ומנעה ממני ללחוץ על ההדק, אחרת, מקומך היה ליד חברך הי"ד. **הציצית, חוטי הציצית ליתר דיוק, שימשו עבורך חומת מגן והם היו יותר חזקים מהנשק שהיה ברשותי!**"

"חסדי ה' שנתן את הידע והתושייה לרופאיי", כך תלמידי כתב לי, "כנגד כל הציפיות וההערכות הרפואיות ולתדהמת הרופאים לאחר הניתוחים ב"ה הבראתי והחלמתי לחלוטין תוך תקופה קצרה, וכעבור שמונה חודשים בחסדי שמיים שבתי לתפקד ללא מגבלות כלל!".

הנה לפנינו כוחה הגדול של מצוות ציצית, המגינה על לובשיה ומוסיפה חיים לשומריה. מי יודע מה היה עולה בגורלו של אותו בחור ישיבה אם ח"ו לא הייתה הציצית על גופו.

ראוי לנו להתבונן, להשכיל ולהבין כי המצוות שאנו מקיימים נותנות לנו חיים, לעיתים מבלי שנדע או נרגיש כי בזכותן אנחנו ממשיכים לחיות!

להלן סיפור המעובד מתוך הספר '**אור דניאל**' (של הרב דניאל אוהיון הי"ו- חמישה כרכים על התורה). יש בסיפור זה כדי ללמדנו כי לציצית יש כוח להציל את האדם כפי שהיה במקרה שלפנינו:

מצוות ציצית שכרה מרובה. בקריאת 'שמע ישראל' הפסוק המקדים לפני פרשת ציצית הוא: **"לִמְעַן יִרְבוּ יִמְיָם בְּיָנִיכֶם"** (דברים י"א, כ"א).

הרמב"ם כותב כי מצוות ציצית שקולה כנגד כל המצוות כולן. בכל רגע ורגע כאשר האדם לובש את הציצית היא כנגד תרי"ג מצוות ובוודאי שיכולה להגן על האדם ואף להוסיף לו חיים ממש.

ידועים דברי חז"ל כי מצוות ציצית הרומזת לתרי"ג מצוות, שכן המילה 'ציצית' בגימטריה עולה 600. ובתוספת מניין שמונה החוטים וחמישה הקשרים עולה בדיוק 613- תרי"ג (במדבר רבה י"ח כ"א. מנחות מ"ג ע"ב. משך חכמה במדבר ט"ו, ל"ט).

וכך סיפר הרב: מעשה נפלא אירע עם תלמידי שלמד בישיבת 'עטרת כהנים' בירושלים. באחד הימים בשעה שסיים את לימודיו בחצות הלילה הוא הלך לביתו עם חבירו שלמד איתו.

אירע מעשה נורא, ועל כך סיפר במכתב אישי אליי: "בערב כ' מרחשוון ה'תשנ"ח, בשעת חצות לערך, יצאנו גבריאל הירשברג הי"ד ואנוכי מהישיבה ברחוב הגיא אל הדירה בה התגוררנו" (בית גבריאל- הדירה נמצאת כעשר דקות הליכה ברגל מהישיבה).

"סמוך לדירה, ב'סמטת הג'בשה', זינקו לפתע מחבלים לעברנו. מטווח של מטרים בודדים הם התחילו לירות לעברנו מנשק אוטומטי".

"גבריאל הי"ד נפצע קשה מאוד ל"ע והוא השיב את נשמתו ליוצרה מיד ואילו אני נפצעתי בחזה ובלסת. בכוחות עצומים שבורא עולם חנן אותי הצלחתי לרוץ חזרה בדרך ממנה באנו".

"המחבל לא ויתר. הוא המשיך לרדוף אחריי מספר מטרים ופגע בי ביד וברגל. **כתוצאה מכך שבעה כדורים פגעו בי במקומות שונים בגופי!**"

"המשכתי לרוץ לכיוון רחוב הגיא עוד כמאה וחמישים מטר. לפתע הבחנתי במאבטח שיוצא לרחוב מהבית היהודי היחיד ברחוב הגיא 'בית ויטנברג'.

"רציתי לצעוק לעברו שיעזור לי, אבל הלסת שלי, שספגה פגיעת כדור ישירה, הייתה שסועה לחלוטין ולשוני נפגעה אף היא, כך שכל מה שעלה בידי לעשות, היה לנפנף בידי

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליל ישינה בן סטה מקנין זצ"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	יצחק בן פנינה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חי זידי בן קלרה ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אביגדור בן ג'וליה ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	אורה בת נעמה ע"ה
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	מישא אסתר בת זרהה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	סעידה בת תופחה ע"ה
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאל בת נאוה ע"ה	אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
כל נשמות עם ישראל		נועה בת עיישה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל | רחמים בן רחל ז"ל | חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל | ר' עוליל ישינה בן סטה מקנין זצ"ל | אביחי בן אסתר ז"ל | יצחק בן פנינה ז"ל | חי זידי בן קלרה ז"ל | ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל | אסתר בת נעמי ע"ה | ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל | אורה בת נעמה ע"ה | מישא אסתר בת זרהה ע"ה | מסעוד בן יקוט ז"ל | רחמה בת מסעודה ע"ה | סעידה בת תופחה ע"ה | אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל | נועה בת עיישה ע"ה |